چهارشنبه
۲۰ آبان ۱۴۰۵- اول جمادی‌الثانی ۱۴۴۸ - ۱۱ نوامبر ۲۰۲۶- شماره ۳۱۷۶-پیاپی ۴۴۹۴

صمت
صنعت معدن تجارت

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه صمت: www.smtnews.ir/about.html

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «صمت»

مدیرمسئول: عاطفه خسروی

سازمان آگهی‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸ - ۰۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶

ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmil.com

تلفن: ۸۲۱۹۰ (داخلی -۱۰۸)

توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸

تهران، خیابان قائم مقام فراهانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶- کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱

روابط عمومی: pr@smtnews.ir

چاپخانه: صمیم

www.smtnews.ir info@smtnews.ir
telegram.me/smtnews instagram.com/smtnewspaper
tozi.smtnews@gmail.com http://eitaa.com/smtnews
https://ble.ir/smtnews

عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی
عضو انجمن مدیران رسانه
عضو تعاونی مطبوعات

عکس روز

تهران پس از باران

منبع: ایسنا

هم قدم با کودکان

بابک بهاری: **به یاری اقای رابطی می‌بینیم کودکان و کپی هایی با ذهنیت هایی از آثار ون گوک/ فریدا/ مونک و هوکاسایی/ رنه مگریت/گرنت وود، بخش مهم این کپی‌ها همانا حضور و نمود ذهنی و دنیای کودکانه در آثار می‌باشد، کودک ورود کرده اینک در باز است و خیال رها بیائیم هم قدم شویم با آنان.**

آرسین عقیلی، کپی از آن خود کنی اتاق خواب آرل (ون گوک)، افزوده‌های فراوان از دنیای حال حاضر کودکانه بهمراه رنگ‌گذاری آزادانه، رهایی خیال و تملک تا حد از آن خود کردن جالباسی با آویختن لباس‌های خویشتن، پنجره‌های رنگ به رنگ و قاب عکس‌های دلخواه، گردش به دلخواه همچون نسیمی در باغ در چهار چوبی که خیال نمی‌گنجد در آن.

دارا جهانشاد، مونک و هوکاسایی در قابی که من می‌خواهمش، جیغ می‌کشم در برابر این موج عظیم، تضاد موثر رنگ‌های سرد(آبی) و گرم(زرد و قهوه ای) و لباس! تیره (بر تن فریاد کش)، همترازی صدا و حرکت، می‌خواهم فریاد بکشم و بدانی که تنها صدا نیست پس موج‌های عظیم در پشت سرم راه می‌اندازم تا بلندای صدایم را دریابی.

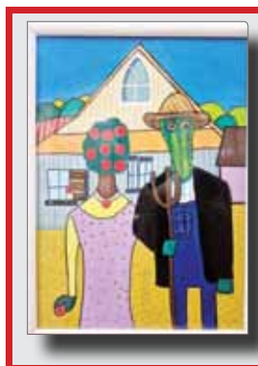
سوفیا ستاره نژاد، فریدایی گذشته از جدار سال‌ها با میمونی شاد بر شانه‌اش و چشمانی چنین!، نوع و شکل چشمان با رنگ اجرا شده برای هر دو کارکتربخش مهم و چشمگیر اثر، تغییر در اندازه اجزای صورت (بینی و دهان) از سویی و چشم‌ها از سویی دیگر، خواهم که خوانده شوم چو کتابی گشوده در دست کودکی با نوا و آوای رهای او.

پرنیان محمد خانی، گوتیک عصر حاضر، دو شخصیت کارتونی بر کشیده از خیال در قابی از هنرمندی دیگر، طنازیت و شوخ طبعی بر خلاف تابلوی اصلی، همانند نگاری ژست‌ها و سایر موارد و ذهنیت جابه‌جاکننده مخاطب، ما در برابر دوربین خیال لبخند زنیم تا شما در واقعیت شادمان گردید و بپرسید چرا می‌خندید.

نهال حداد، اتاق خواب آرل با حضور صاحبان تازه اش!، حضور انسان و تعلق خاطرش، اجرای کاملا کودکانه و شخصی شده، زیست و شلوغی با حضور انسان و گشودن پنجره، دلگشایی و رنگ و شکل به اختیار توصیف زندگیست خصوصا اگر کودک باشی و رها همچون بادکنکی رها در دامن نسیم و رویا.

آنیسا اسد پور، گوتیک گیاهی یک جابه‌جایی خیال انگیز کشاورز با محصول، هشت سیب بر چهره زن و چشم‌های گشاده و خیره مرد، با چنین جابه‌جایی هایی خیال انگیز از طریق کارکترها خلق داستان‌ها و باز خوانی‌ها تازه را شاهدیم، هشت سیب که هشت را هشت گانه به ذهن می‌کشاند برای هشتاد بار خوانش تازه.

آراسپ طویر سیاری، با نگاهی به هفت نقش از بزرگان و سپس نقش خویش زدن!، نقشی به غایت غریب که ذهن (موهایی آبی نقش شده) بر عین(موهایی مشکی مدل) غلبه می‌کند، سازی از نیستی به هستی، نقش رنگ‌ها و پسزمینه خاکستری، هرچه به تصویر بیشتر می‌نگرم خیال را اوج مندتر می‌یابم و درمی یابم که باید رهایی ذهن را پذیرا باشم و رها از بایدها.

امیر محمد، ساغری، پسر انسانی که شیطنت وار با عینکی ما را می‌نگرد نه بگونه مگریت که نه بیننده می‌دید و نه کارکتر، درهم آمیختگی طنز و جدیت، تقابل تامل انگیز و موثر رنگ‌های روشن و تیره(زرد و مشکی) و نقش رنگ‌های سرد در ابرها و سیب و عینک، سیب در هوا هزاران چرخ می‌خورد و ما را آخی نیست باشد که بچرخیم با این سیب.

سخن پایانی

از کودک شش ساله تا چهارده ساله گام‌های معلق کودکانه بچه‌ها را بر شمردیم تا دریابیم خیال و آرزوی درون لک لک‌های درونشان را بلکه بتوانیم پرواز کنیم همچون آنان معلق.

دریچه

پیوند میان ژست‌های فیگوراتیو و اشیا

نوشته ی کیت موث
برگردان مهتاب خطیر
برگرفته از www.thisiscolossal.com

لئونور چَستَگنر با بهره بردن از رنگ‌های طبیعی گوناگون خاک رس، بازنمایی‌های زیبا و شکننده ای از فرم انسان پدید می آورد. او ریزه کاری های چین و چروک‌های بند انگشتان، چین‌های شلوار جین و لایه‌های پیچیده تی‌شرتی تا شده را پیش رو می گذارد. چَستَگنر می‌گوید: «من خاک رس را دفتر خاطرات می دانم: دفتری برای ثبت حس های زندگی روزمره و چیزهایی که مرا دوره کرده‌اند. من به آنچه در تنهایی روبه رو می شوم کشش نشان می‌دهم: آپارتمانم، پیراهن هایم، تکانه های کوچک بدنم.» پیشینه‌ی چَستَگنر در تاریخ هنر نیز بر آثارش تاثیر می‌گذارد، به‌ویژه از دریچه‌ی باستان‌شناسی و خاستگاه‌ها یا کاربردهای مرموز تندیس های کوچک یا اشیای شخصی. او به‌ویژه به طلسم‌ها و ابزارهایی که کنار مرده برای همراهی روح در زندگی پس از مرگ خاک می‌شدند، گرایش شدیدی دارد - آیینی که در فرهنگ‌های باستانی بی‌شماری در سراسر جهان دیده می‌شود. خاک رس خود یک ماده‌ی جاودانه و با سرشتی انعطاف‌پذیر است و هنرمند آگاهانه همیشه سپاسگزار آن است؛ آنهم از آن رو که می تواند با طیف گسترده ای از تکنیک‌هایی که می داند با آن کار کند. از آنجا که این ماده نرم است و بی درنگ به لمس واکنش نشان می‌دهد، نماد آزادی و گشودگی ست. او می‌گوید: «من دلبسته ی سادگی (خاک رس) شده ام. ماده ای طبیعی که از روزگار تمدن‌های نخستین انسان‌ها آنها را بکار می برده اند. این ماده دارای کیفیتی جهانی است.» به تازگی، چَستَگنر روی مجموعه‌ای از محیط‌های خانگی ای مانند اتاق خواب‌های کوچک و اتاق‌های نشیمن، کار کرده است. این آثار فراتر از اشیا یا نمای تمثیلی، به فضاهایی می‌پردازند که بدن را در بر می‌گیرند و حس نوستالژی را برمی‌انگیزاند.

سبک زندگی پسا آخرزمانی سایمون لاوو

نوشته ی کیت موث
برگردان مهتاب خطیر
برگرفته از www.thisiscolossal.com

همیشه چیزی شگفت آور در دل مینیاتورهای بازیگوشانه سیمون لاوو خودنمایی می کند. چه یک خانه ویران و رها شده که بسیار باورنکردنی بلند ساخته شده باشد و چه همزمان وارونه ولی رو به بالا باشد. ما به جهانی شگفت انگیز، گیرا و لبریز از گستره ی پهناوری از خانه‌ها و پاتوق‌های رندر شده کشیده می‌شویم. لاوو به خاطر تندیس های مینیاتوری دقیقش که یادآور محیط‌های پسا آخرزمانی هستند، شناخته می‌شود. از خانه‌های چوبی شناور در هوا گرفته تا ترکیب‌های بازیگوشانه اشیای یافت‌شده مانند لاستیک و پنجره‌های قدیمی. این تابلوهای کوچک در اندازه های ۱ / ۲۴ یا ۱ / ۳۵ ساخته می‌شوند، بدون نمایش هیچ انسانی در آنها. با این همه هنوز زندگی در آن حس می شود، گویی آدم ها تازه از آنجا دور شده‌اند. برخی از تندیسهای لاوو چندین سطح دارند، برخی دیگر بر پیوند خاصی بین چند عنصر اشاره می کنند. برای نمونه در یکی از اثرها یک چتر ساحلی که شخصی مدتی نه چندان دور در کنار ماشینی که سال‌هاست رها شده، برپا کرده و ریشه‌هایی که از کاپوت خودرو آن بیرون زده‌اند، تمرکز دارد. این صحنه‌ها چه روی دیوار کوبیده شوند و چه روی یک تیرک نصب، آنگاه که از زاویه های گوناگون دیده شوند، ریزه کاری تازه ای را آشکار می‌کنند. لاوو در این سالها بسیار پرکار بوده است، گالری دکورد به تازگی ۱۰ اثر را در یک نمایشگاه هنری در استراسبورگ فرانسه به نمایش گذاشته و این هنرمند آثاری را در نمایشگاه لوکاس نادل در گالری‌های تاگلیاتلا در پاریس دارد که از ۲۲ نوامبر بازگشایی می‌شود و تا ۲۰ دسامبر ادامه خواهد داشت. در میان پروژه‌های دیگر، گالری دکورد آثار لاوو را در نمایشگاه گروهی دسامبر خود نیز به نمایش خواهد گذاشت.